

Nr 448.

Av herrar **Holmberg** och **Karlsson** i Stuvsta, i anledning av
Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp.

Det nu framlagda förslaget om bidrag till vatten- och avloppsanläggningar förutsätter en begränsning av antalet sysselsatta på detta område. Vi anse att det redan av denna anledning kan riktas allvarliga invändningar mot förslaget. Sedan en tid tillbaka finns det en tendens till inskränkning av driften inom vissa industrier, och det vore enligt vår mening olyckligt, om även staten skulle företaga åtgärder som motverka den fulla sysselsättningen. Arbetsmarknadsstyrelsen har ju också framhållit att det ur arbetsmarknadsynpunkt är angeläget att anslagen tillmätas så, att en viss utökning av anläggningsverksamheten möjliggöres. Detta önskemål står i konträr motsats till regeringsförslaget, som innebär att man på detta område skall friställa arbetskraft.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har beräknat det nu aktuella anslagsbehovet till 33 miljoner kronor. Styrelsen förklarar emellertid att dess personalresurser icke räcka för en verksamhet av sådan omfattning, och styrelsen föreslår därför att bidragsanslaget för kommande budgetår begränsas till 17 miljoner kronor.

Men även om man sålunda utnyttjar personalresurserna så långt det är möjligt enligt styrelsens mening, så innebär detta icke att bidragsberättigade vatten- och avloppsanläggningar komma att utföras i större omfattning än tidigare. Det framhålles nämligen i yttrandet från arbetsmarknadsstyrelsen att den beräknade ökningen av tillståndskvoten »betingas till största delen av inträffade eller väntade prisstegringar».

Med ett anslag på 17 miljoner kronor skulle man alltså kunna bedriva arbeten av detta slag ungefär i den omfattning som skett de senaste åren, men om man följer departementschefens förslag innebär det en avsevärd försämring. Detta är beklagligt inte bara av de skäl som anförts av arbetsmarknadsstyrelsen, utan framför allt därför att anläggandet av vatten- och avloppsledning är en av de angelägnaste uppgifterna när det gäller att underlätta arbetet i hem och ladugårdar på landsbygden. Det minsta man kan begära därvidlag är att verksamheten bedrivs åtminstone i samma omfattning som hittills, vilket också kan ske utan någon ytterligare personalförstärkning i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till Bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för budgetåret 1952/53 anvisa ett reservationsanslag av 17 000 000 kronor.
17 000 000 kronor.

Stockholm i januari 1952.

Helmer Holmberg.

Erik Karlsson.